

Discursul a doua zi după canonizare

Papa Ioan Paul al II-lea s-a
întâlnit într-o audiență generală
cu participanții la canonizarea
Mons. Escrivá

06.10.2002

**Luni, 7 octombrie 2002, a doua zi
după canonizarea Mons. Escrivá,
Papa Ioan Paul al II-lea s-a întâlnit
într-o audiență generală cu
participanții la ceremonia din ziua
precedentă. Iată textul discursului
ținut cu această ocazie.**

Iubiți frați și surori!

1. Vă adresez cu bucurie salutul meu din inimă, a doua zi după canonizarea fericitului Josemaría Escrivá de Balaguer. Mulțumesc Excelenței Sale Mons. Javier Echevarría, Prelat al Opus Dei, pentru cuvintele pe care mi le-a adresat în numele tuturor celor prezenți.

Îi salut cu afecțiune pe numeroșii Cardinali, Episcopi și preoți care au dorit să ia parte la această celebrare.

Această întâlnire plină de bucurie unește o mare varietate de credincioși, proveniți din toate țările și aparținând unor ambiente sociale și culturale diferite: preoți și laici, bărbați și femei, tineri și bătrâni, intelectuali și muncitori. Acesta este un semn al zelului apostolic care ardea în sufletul Sfântului Josemaría.

2. În Fondatorul Opus Dei se distinge iubirea față de voința lui Dumnezeu. Există un criteriu sigur al sfințeniei: fidelitatea în împlinirea voinței divine până și în lucrurile cele mai mici. Domnul are un plan cu fiecare dintre noi, fiecăruia dintre noi îi încredințează o misiune pe pământ. Sfântul nici măcar nu poate să se imagineze pe sine înafara planului lui Dumnezeu: nu trăiește decât pentru a împlini acest plan.

Sfântul Josemaría a fost ales de Domnul ca să vestească chemarea universală la sfințenie și ca să arate că viața de toate zilele, activitățile comune, sunt un drum de sfințenie. S-ar putea spune că el a fost un sfânt al "obișnuitului". De fapt, era convins că, pentru cel care trăiește într-o perspectivă de credință, totul devine ocazie de întâlnire cu Dumnezeu, totul devine îndemn la rugăciune. Privită astfel, viața cotidiană revelează o măreție neașteptată.

Sfințenia este astfel la îndemâna tuturor.

3. Escrivá de Balaguer a fost un sfânt de o mare omenie. Toți cei care l-au întâlnit, de orice cultură sau condiție socială, l-au simțit ca pe un părinte, dedicat pe deplin slujirii celor din urmă, pentru că era convins că fiecare suflet este o minunată comoară; de fapt, fiecare om merită tot Sângele lui Cristos. Această atitudine de slujire este evidentă în dăruirea lui în ministerul sacerdotal și în mărinimia cu care a impulsionat atâtea opere de evanghelizare și de promovare umană în favoarea celor mai săraci.

Domnul l-a făcut să înțeleagă în profunzime filiația noastră divină. El a învățat să contemple chipul blând al unui Tată în Dumnezeuul care ne vorbește prin cele mai variate întâmplări din viață. Un Tată care ne iubește, care ne urmărește pas cu pas

și ne ocrotește, ne înțelege și așteaptă de la fiecare dintre noi un răspuns de iubire. Conștientizarea acestei prezențe părintești, care îl însoțește pretutindeni, îi dă creștinului o încredere de neînfrânt; în orice moment trebuie să se încreadă în Părintele ceresc. Nu se simte niciodată singur și nici nu se teme. În Cruce - atunci când aceasta apare - nu vede o pedeapsă, ci o misiune încredințată de același Domn. Creștinul este în mod necesar optimist, pentru că știe că este fiul lui Dumnezeu în Cristos.

4. Sfântul Josemaría a fost profund convins că viața creștină comportă o misiune și un apostolat: noi suntem în lume ca să o salvăm împreună cu Cristos. El a iubit lumea cu pasiune, cu o "iubire răscumpărătoare" (cf. Catehismul Bisericii Catolice, 604). Tocmai de aceea învățătura lui i-a ajutat pe atâția credincioși simpli să descopere puterea răscumpărătoare

a credinței, capacitatea ei de a transforma pământul.

Acesta este un mesaj care are implicații bogate și rodnice pentru misiunea de evanghelizare a Bisericii. El urmărește încreștinarea lumii "din interior", arătând că nu poate exista nici un conflict între legea divină și cerințele progresului uman autentic. Acest preot sfânt ne-a învățat că Cristos trebuie să fie culmea oricărei activități omenești (cf. Ioan 12,32). Mesajul său îl îndeamnă pe creștin să acționeze în locurile unde se modelează viitorului societății. Din prezența activă a laicilor în toate profesiile și în cele mai avansate frontiere ale dezvoltării nu poate veni decât o contribuție pozitivă la consolidarea armoniei dintre credință și cultură, care este una dintre nevoie cele mai mari ale timpului nostru.

5. Sfântul Josemaría Escrivá și-a trăit viața în slujba Bisericii. În scrierile sale, preoții, laicii care urmează căile cele mai diferite, călugării și călugărițele găsesc un izvor dătător de inspirație. Iubiți frați și surori, imitându-l cu deschiderea spiritului și a inimii, în disponibilitatea de a sluji Bisericele locale, contribuiți la a da forță "spiritualității de comuniune" pe care Scrisoarea Apostolică "Novo millennio ineunte" o indică drept unul dintre scopurile cele mai importante ale timpului nostru (cf. nr. 42-45).

Îmi face plăcere să închei amintind sărbătoarea liturgică de astăzi, Sfânta Fecioară a Rozarului. Sfântul Josemaría a scris un frumos opuscul intitulat "Sfântul Rozar", care se inspiră din copilăria spirituală, dispoziție a sufletului proprie celor care doresc să ajungă la o deplină abandonare în voința divină. Din toată inima, vă încredințez ocrotirii

materne a Mariei pe voi toți, ca și familiile voastre, apostolatul vostru, mulțumindu-vă pentru prezență.

6. Vă mulțumesc încă o dată tuturor celor prezenți, în special celor veniți de departe. Vă invit, iubiți frați și surori, să dați pretutindeni o clară mărturie de credință, conform exemplului și învățăturii sfântului vostru Fondator. Vă însoțesc cu rugăciunea mea și vă binecuvântează din inimă pe voi, familiile voastre și activitățile voastre.